

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202707
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614202707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, právne zastúpeného: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: P. Č., A.. XX. XX. XXXX, bytom Q. D. M., W. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.203,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.774,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.680 eur od 17. 3. 2014 do zaplataenia a trovy konania 81,84 eur a trovy právneho zastúpenia 147,80 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, a to mesačnými splátkami vo výške 50 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 25. 3. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 28. 4. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.203,66 eur, zmluvný úrok vo výške 18,9% ročne zo sumy 1.680 eur od 17. 3. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.680 eur od 17. 3. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 365,31 eur (úroky z úveru a poplatky) od 17. 3. 2014 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Extra Pohoda, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol bežný účet pre žalovaného. Súčasne bola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní bežnému účtu/zmluva o kontokorentnom úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu, resp. kontokorentného úveru. V písomnom doplnení žaloby žalobca špecifikoval žalovanú sumu tak, že pozostáva z istiny 1.680 eur, ktorá predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého povoleného prečerpania, ku ktorému došlo 21. 8. 2009 (bez úrokov a poplatkov), zročných zmluvných úrokov 365,31 eur za obdobie od 21. 8. 2009 do 16. 3. 2014, pričom základom pre výpočet úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte a ďalej zo zročných zmluvných úrokov z omeškania 158,35 eur, počítané z nedoplatkov na splátkach zmluvných úrokov, ktoré boli splatné posledného dňa kalendárneho mesiaca od 31. 3. 2010. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným splácať úver dohodnutým spôsobom (žalovaný bol v omeškaní s vrátením viac než 2 splátok a súčasnej aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace), žalobca oznámením o zosplatnení úveru vyzval žalovaného na zaplataenie celého dlhu ku dňu 31. 3. 2013. Dohodnutá úroková sadzba povoleného prečerpania predstavovala 18,90% ročne. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, žalobca sa domáhal zaplataenia úrokov z omeškania.

Žalovaný uviedol v písomnom vyjadrení, že neplatenie nebolo spôsobené úplne vinou žalovaného. Pokúšal sa opakovane riešiť celú záležitosť dohodou. Po postúpení pohľadávky o možnosti splátok veriteľ už nechcel počuť. Celý jeho príjem je v prospech splátok záväzkov. Navrhol preto povolenie mesačných splátok.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o bežnom účte, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, oznámením o zosplatnení úveru, fotokópiou doručenky, obchodnými podmienkami, úrokovými sadzbami, zistiť nasledovné:

Zo zmluvy o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 20. 12. 2007 bolo zistené, že žalovaný ako dlžník uzavrel s Č. E. W., Y..X., F. N. W. X., P. XX, W. ako veriteľom zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Extra Pohoda, na základe ktorej došlo k zriadeniu a vedeniu bežného účtu v prospech žalovaného. Žalovaný sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Podľa článku 4 zmluvy sa banka zaviazala na žiadosť majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. Z písomného oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 20. 8. 2009 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 18. 8. 2009, ktorým žiadal o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu, mu žalobca poskytol povolené prečerpanie do povoleného limitu 1.850 eur, pričom účet povoleného prečerpania bol otvorený dňa 20. 8. 2009. Ku dňu otvorenia účtu výška úrokovej sadzby predstavovala 15% ročne, ktorá bola platná, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu podľa čl. 3 Obchodných podmienok. Písomnosťou zo dňa 1. 4. 2013 bol žalovaný vyzvaný na vrátenie dlhu, ktorý sa stal splatným 31. 3. 2013 z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam nezaplatil dlžnú sumu, ktorá mala predstavovať vrátane príslušenstva sumu 1.919,11 eur. Z predloženej písomnej špecifikácie zmluvných úrokov bolo zistené, že výška dohodnutých zmluvných úrokov zročných za obdobie od augusta 2009 do marca 2013 predstavovala sumu 94,96 eur. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu čl. 7 bod 1 písm. a), ods. 2 písm. a) banka je oprávnená vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky, ak klient bude v omeškaní so splatením akejkoľvek finančnej čiastky voči banke.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutia a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení do 31. 12. 2012):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B.Ó. I. W., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka:

Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel, čo do žalovanej sumy 1.774,96 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné uzavretie Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov dňa 20. 12. 2007 medzi žalovaným ako dlžníkom a pobočkou zahraničnej banky (Č. E. W., Y..X., X. X. Q. F., H. XX/XXX), na základe ktorej bol žalovanému zriadený a vedený bežný účet. Dňa 20. 8. 2009 žalobca oznámil žalovanému, že jeho žiadosti o povolené prečerpanie bežného účtu bolo vyhovené, čím došlo k dohode o povolenom prečerpaní finančných prostriedkov na bežnom účte, do výšky dohodnutého úverového limitu 1.850 eur. Medzi účastníkmi bolo nesporné porušenie zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť čerpané peňažné prostriedky žalobcovi, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi dlh vo výške 1.680 eur. Uvedená suma predstavovala nevrátenú časť peňažných prostriedkov (úveru), ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť. Keďže sa tak nestalo, žalobca sa dôvodne domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 1.680 eur predstavujúcu nevrátenú časť poskytnutých peňažných prostriedkov.

Žalobcovi bola priznaná časť uplatnených ročných zmluvných úrokov vo výške 94,96 eur (z uplatňovanej sumy 365,31 eur), v dôsledku čoho bola žaloba v tejto časti zamietnutá o sumu 270,35 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť uplatnenia zmluvných úrokov len za obdobie do splatnosti celého dlhu (od 21. 8. 2009 do 31. 3. 2013). Žalovaný nenamietal výšku dohodnutej úrokovej sadzby, pričom zmluvné úroky bolo možné priznať len do splatnosti celého dlhu.

Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky aj po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola v uvedenej časti zamietnutá ako nedôvodná (v časti týkajúcej sa obdobia po splatnosti dlhu, t.j. od apríla 2013 do zaplatenia).

Žaloba o zaplatenie ročných úrokov z omeškania vo výške 158,35 eur (zahnutá do žalovanej istiny) bola zamietnutá ako nedôvodná, ako aj uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z úrokov z úveru a poplatkov. Právo požadovať od žalovaného ako dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) žalobca nepreukázal. Tým, že dlžník včas neplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie však do omeškania s plnením vlastného dlhu - istiny (podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky). Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny

už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novo vzniknutou pohľadávkou (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. k. 10Co 108/2014-79). Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Je potrebné uviesť, že poplatky, z ktorých boli úroky z omeškania počítané, žalobca napriek výzve súdu ani minimálnym spôsobom nešpecifikoval a nepreukázal. Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, vo vzťahu ku ktorým platí obligatórny prieskum neprijateľných zmluvných podmienok zo strany súdu. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k uvedenému uplatňovanému nároku (nešpecifikované poplatky). S poukazom na judikatúru komunitárneho práva, opakované výzvy súdu, odročovanie súdnych pojednávaní predstavuje narušenie rovnováhy medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Podľa hmotného práva dôkazné bremeno oprávnenosti výšky každej jednotlivej časti žalovanej sumy zaťažuje žalobcu. Nebol daný žiaden dôvod nútiť žalobcu byť úspešný v sporovom konaní. Takýto postup by predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu a to istinou nevráteného úveru vo výške 1.680 eur, žalobcovi prislúchalo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú B.. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.680 eur od 17. 3. 2014 do zaplatenia, keďže omeškание s plnením dlhu doposiaľ trvá. Žalobca navrhol priznanie úrokov z omeškania od 17. 3. 2014, pričom od uvedeného dátumu preukázateľne bol žalovaný v omeškani s plnením dlhu (vzhľadom na splatnosť celého dlhu).

V súlade s ust. §160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanému na zaplatenie dlhu mesačne splátky vo výške 50 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na výšku peňažného plnenia, pomery žalovaného, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenia aj len jednej splátky žalovaný môže stratiť výhodu splátok a vznikne mu povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal v konaní úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 81% (1.774,96 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 19% (428,70 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 62%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 132 eur (položka č. 1 písmena a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov; t.j. 6% z ceny vymáhaného nároku). Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej pomoci mu prislúchala odmena vo výške 91,29 eur, t. j. za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, spolu 182,58 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13 a) ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych

služieb v znení neskorších predpisov). Odmena za úkon písomné vyjadrenie k výzve súdu zo dňa 28. 4. 2014 nemohla byť priznaná, keďže opis rozhodujúcich skutočností, na ktorý bol žalobca súdom vyzvaný, mal byť už obsiahnutý v žalobe. Odmena za poskytnutie právnej pomoci vždy prislúcha za kvalifikovaný právny úkon. V danom prípade podanie žaloby predstavovalo takýto úkon len v spojení s jeho písomným doplnením zo dňa 28. 4. 2014. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi popri odmene prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnej služby t.j. 2 x 8,04 eur, spolu 16,08 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH o 20%, t. j. o sumu 39,73 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 238,39 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 62%, t.j. 81,84 eur a trovy právneho zastúpenia 147,80 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.